

svares ekstraordinær ejendomsskyld med $\frac{4}{7}$ af den til enhver tid gældende promille, medens ejendomme, der er fuldført efter 1. oktober 1948, er fuldstændig fritagne. De i lovgivningen i øvrigt indeholdte bestemmelser om fritagelse for kommunal ejendomsskyld finder tilsvarende anvendelse på ekstraordinær ejendomsskyld.

For den ekstraordinære ejendomsskyld gælder der endvidere en særregel om fritagelse for opkrævning af mindre beløb, idet den ekstraordinære ejendomsskyld for en ejendom ikke opkræves, hvis den udgør et beløb på mindre end 100 kr. årlig, d. v. s. at der for skatteårene 1960-61—1964-65 ikke skal opkræves ekstraordinær ejendomsskyld af ejendomme med en „fikseret skattepligtig forskelsværdi“ på under ca. 7 150 kr.

De samlede promiller, hvormed ordinær og ekstraordinær ejendomsskyld opkræves af den fikserede skattepligtige forskelsværdi, udgør for skatteårene 1960-61—1964-65 i København 22,25, på Frederiksberg 23,0 og i næsten alle købstæder mellem 21,5 og 23,0.

B. Sognekommunerne.

Medens ejendomsskatterne til bykommunerne (København, Frederiksberg og købstæderne) udskrives med faste promiller og således er uafhængige af kommunens samlede skattebehov, varierer størrelsen af ejendomsskatterne i sognekommunerne (hvortil i denne forbindelse henregnes Gentofte og de københavnske omegnskommuner) med den enkelte kommunes samlede skatteudskrivning.

Hvor stor en del af den samlede sognekommunale skatteudskrivning, der skal udskrives på fast ejendom, bestemmes af ligningsforholdet, der — efter indstilling af sognerådet — fastsættes af amtsrådet for 4-årige perioder ad gangen. Når kommunalbestyrelsen på grundlag af overslaget ved hjælp af det fastsatte ligningsforhold har udfundet det beløb, der i det enkelte år skal udskrives i ejendomsskatter, beregnes grundskyldpromillen og ejendomsskyldpromillen under iagttagelse af, at ejendomsskyldpromillen altid skal udgøre $\frac{3}{4}$ af grundskyldpromillen.

1. Grundskylden.

Størrelsen af den sognekommunale grundskyldpromille er således afhængig af følgende 4 faktorer: kommunens samlede skattebehov ifølge overslaget, ligningsforholdet, grundværdiernes størrelse og størrelsen af de skattepligtige ejendomsværdier (forskelsværdier). Da alle 4 faktorer varierer stærkt fra kommune til kommune, er der overordentlig stor forskel på grundskyldpromillens størrelse i de

enkelte sognekommuner. For skatteåret 1959-60 varierede grundskyldpromillen i sognekommunerne således mellem 2,8 og 64,5. Den gennemsnitlige grundskyldpromille var 21,57. I 1122 eller over $\frac{4}{5}$ af landets 1299 sognekommuner var promillen mellem 12 og 35, medens den i 71 eller 5-6 pct. af kommunerne var under 12, og i 106 eller 8-9 pct. af kommunerne var over 35.

2. Ejendomsskylden.

Ejendomsskylden til sognekommunerne er *ikke fikseret*, men beregnes af de til enhver tid værende forskelsværdier efter fradrag af et af kommunalbestyrelsen for 4 år ad gangen inden for visse grænser fastsat beløb pr. ejendom og et fradrag pr. lejlighed udover én. Fradraget pr. ejendom er af kommunalbestyrelserne for 4-års perioden 1. april 1959-31. marts 1963 fastsat til mindst 14 000 kr. og højst 20 000 kr. (i kommuner med én bymæssig bebyggelse med over 3 000 indbyggere dog til mindst 20 000 kr. og højst 35 000 kr.). Fradraget pr. lejlighed udgør til og med skatteåret 1960-61 3 000 kr. Ved lov nr. 277 af 7. juli 1960 er lejlighedsfradraget med virkning fra og med 1. april 1961 forhøjet til 4 000 kr., og der er fastsat nye grænser, indenfor hvilke kommunalbestyrelserne skal fastsætte ejendomsfradraget, således at det får virkning for de to sidste år af indeværende 4-års periode. Ejendomsfradraget skal mindst udgøre 18 000 kr. og højst 30 000 kr. (i bymæssige kommuner med én bymæssig bebyggelse med over 3 000 indbyggere: mindst 25 000 kr. og højst 50 000 kr.). Ejendomsskyldpromillen skal — som nævnt ovenfor — altid udgøre $\frac{3}{4}$ af grundskyldpromillen, og de sognekommunale ejendomsskyldpromiller varierede derfor i skatteåret 1959-60 mellem 2,1 og 48,4. Den gennemsnitlige ejendomsskyldpromille var 16,1. Der opkræves ikke ekstraordinær ejendomsskyld i sognekommunerne.

C. Amtskommunerne.

Foruden de sognekommunale skatter svares der af alle ejendomme i sognekommunerne (herunder Gentofte og de københavnske omegnskommuner) samt i Marstal ejendomsskatter til amtskommunen. De amtskommunale ejendomsskatter udskrives efter behov og udgør amtskommunernes eneste skatteindtægter.

1. Grundskylden.

Den amtskommunale grundskyld udskrives på samme grundlag som grundskylden til staten og sognekommunerne, men på grund af det særlige kon-